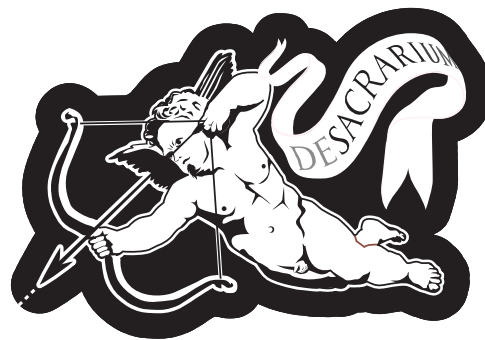

I. BIENALE
SLOVENSKE
NEODVISNE
ILUSTRACIJE

INDEPENDENT
ILLUSTRATORS
SLOVENIA
1ST BIENNALE

KATARINA MRVAR, LUKA MANCINI
WWW.BIENALENEODVISNIH.COM

DeSACRARIUM

Ljubezni in strasti Kozmične Ženske /
Love & Lust of the Cosmic Woman

Sodobna digitalno podprta ilustracija se inspirira iz najrazličnejših virov, predvsem pa iz podob množičnih medijev in popkulture, ki jih v popartistični maniri glorificira, reciklira ali ironizira ter večinoma preko oglaševanja tudi sama soustvarja.

Tokrat sva poskušala zastaviti sporočilo bolj družbeno angažirano ter hkrati intimno in se inspirirati iz netipičnega vira: iz tradicije evropske krščanske umetnosti slikarstva in kiparstva. Povod je bilo romanje do Santiaga de Compostela po poti sv. Jakoba preko Španije (avgust 2007); izziv v iskanju zlitja stare, krščanske umetnosti z digitalno, urbano, sodobno ilustracijo, v katerem se ilustracije referirajo na pojavnost, kompozicijo, motiviko tovrstnih slikarskih umetnin; predvsem pa tema razstave: položaj, podoba in odnos do ženske v človeški družbi, ki na nek način ostaja odprta tema tudi znotraj krščanstva.

Raziskujeva odnos oz. natančneje čaščenje Ženske, ki ga v preseku človeške civilizacije od njenih začetkov pa do sodobnosti zagledava in ilustrirava v dveh aspektih, ki se v galerijski postavitvi in vsakodnevnih izkušnji med seboj prepletata, tvorita kontrast in opozicijo.

1:: Prvi vidik je Ženska kot arhetip Matere Zemlje - vesoljne matere, ki oplaja in varuje naš planet in predstavlja oporo, varen, zanesljiv objem, kamor se lahko kot njeni otroci zmeraj zatečemo. Paralelo lahko zarišemo od prvih boginj plodnosti, grške boginje ljubezni Venere, pa vse do krščanske Marije, ki je prevzela vlogo idealnega ženskega lika v zadnjih dveh tisočletjih v evropskem in tudi širšem prostoru (npr. kult Naše Gospe iz Guadalupe v Mehiki). Marija predstavlja poosebitev čistosti, rahločutnosti in predvsem brezpogojne ljubezni, kar sva strnila v triptih Marijinih ljubezni (materinske, partnerske in prijateljske ...).

Pri tem naju ne zanima ves balast *pro et contra* mnenj, predsodkov in tudi upravičenih kritik v odnosu do Cerkve kot institucije in uradne nosilke krščanskega izročila. Osredotočava se na Marijo kot Žensko in na njene lastnosti, ki jih poskušava konkretizirati s pripadajočimi prizori iz sodobnega življenja, s podobami vsakdanjih žensk, ki vsaka po svoje gradijo oz. zrcalijo Marijin lik Kozmične Ženske. Cilj je doživetje Ženske z vsemi njenimi ženskimi vrtilinami, ne le tistimi vezanimi na njen videz.

2:: Drugi vidik je Ženska kot objekt oz. čaščenje Ženske kot ga zasledimo v kulturi množičnih medijev, kjer gre večinoma za "čaščenje" njenega telesa. Kult telesa ni nekaj novega in seksualna energija je ena najmočnejših sil univerzuma, toda današnje stanje je kljub vsemu pretiravanje v obsedenosti z videzom. Žensko telo je dojet kot objekt, ki pritegne pogled in pozornost (moških), kot orodje za prodajo izdelkov od avtomobila do čistila in slabe glasbe ...

Tudi ilustracija tega aspekta je preprejena s krščansko motiviko, a ne gre za kritiko krščanstva kot bi sodil prvi pogled. Krščanska motivika je uporabljena kot metafora za religijo na splošno. V sodobni, postvareni, potrošniški družbi je *kult telesa* naša 'nova religija'. Prikazujeva jo skozi desakralizirane like, motive, simbole krščanske umetnosti (križ, kelih, svečnik, angeli, ...) in podobe žensk iz katalogov, revij in oglasov.

Razstava je postavljena v prostor, ki spominja na kapelo (lat. *sacrarium*), sveti prostor čaščenja. Predpona *de* pa zanika svetost tega prostora in nakazuje dvojno možnost interpretacije v skladu z dvema vidikoma čaščenja, ki ju ilustrirava.

beseda avtorjev, 5. 3. 2008